

**Sajóhídvégi Közös Önkormányzati Hivatal
Berzék Község Önkormányzata,
Berzéki Perczel Mór Óvoda,
Berzék Község Roma Nemzetiségi Önkormányzat.**

Eszközök és Források Értékelési Szabályzata

Sajóhídvégi Közös Önkormányzati Hivatal, Berzék Község Önkormányzata, a Berzék Község Roma Nemzetiségi Önkormányzat, a Berzéki Perczel Mór Óvoda, szervezeti egységekre. (továbbiakban együtt: költségvetési szerv) Eszközök és Források Értékelési Szabályzatát a számvitelről szóló módosított 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Szt.), az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendeletben (továbbiakban: Áhsz.) foglaltak szerint, valamint a költségvetési szervek számviteli politikájában rögzített alapelvek alapján a következők szerint határozom meg.

I. AZ ÉRTÉKELÉSI SZABÁLYZAT, CÉLJA, TARTALMA

1. Az értékelési szabályzat célja

Az eszközök és források értékelési szabályzatának célja, hogy

- a költségvetési szervek adottságait és sajátosságait figyelembe véve, a Szt. és az Áhsz. által biztosított választási lehetőségeket egyértelművé tegye, az értékelés során követendő eljárásokat valamennyi felhasználó számára,
- az Szt. és az Áhsz. által rögzített előírások alapján meghatározásra kerüljenek azok az értékelési elvek, módszerek, amelyekkel a költségvetési szervek eszközeinek és forrásainak mérlegértékét megállapítja,
- meghatározásra kerüljenek azok az értékelési elvek, módszerek, amelyekkel a költségvetési szervek rögzíti az eszközei és a forrásai értékét,
- rögzítésre kerüljenek azok az értékelési szabályok, amelyek esetében az Szt. és az Áhsz. felhatalmazása alapján a költségvetési szervek döntésén alapul.

2. Az értékelési szabályzat tartalma

Az értékelési szabályzat a Szt., Áhsz., valamint a költségvetési szervek számviteli politikájának előírásait figyelembe véve a következő témákhoz kapcsolódóan tartalmaz előírásokat:

II. Az értékelés általános szabályai

III. Eszközök minősítésének szabályai

IV. Az értékelés részletes szabályai

1. Az eszközök értékelése

1.1. Az eszközök bekerülési értékének és értékelésének általános szabályai

1.2. Egyes eszközök bekerülési értéke, illetve értékelése

2. A források értékelése

2.1. A források bekerülési értékének és értékelésének általános szabályai

2.2. A mérlegben szereplő egyes források értékelése

3. Az értékcsökkenés elszámolásának szabályai

3.1. Terv szerinti értékcsökkenés elszámolásának szabályai

3.2. Terven felüli értékcsökkenés elszámolása

3.3. Terven felüli értékcsökkenés visszaírása

4. Az értékvesztés elszámolásának, visszaírásának feltételrendszere

4.1. Értékvesztés elszámolása

4.2. Az értékvesztés megállapítása, összegének meghatározása:

4.3. Értékvesztés visszaírása

5. Értékhelyesbítés, annak módosítása

V. Záró rendelkezések

Megismerési nyilatkozat

II. AZ ÉRTÉKELÉS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Az eszközök és források értékelésénél a számviteli politikában rögzített vállalkozás folytatás elve, az egyedi értékelés, a valódiság és az óvatosság elvét kell alapul venni. Az értékelésnél a vállalkozás folytatásának elvéből kell kiindulni, ha ennek az elvnek az érvényesülését eltérő rendelkezés nem akadályozza, illetve a vállalkozási tevékenység folytatásának ellentmondó tényező, körülmény nem áll fenn. Az előző év mérlegkészítésénél alkalmazott értékelési elvek csak akkor változtathatók meg, ha a változtatást előidéző tényezők tartósan - legalább egy éven túl - jelentkeznek, és emiatt a változás állandónak, tartósnak minősül. Ebben az esetben a változtatást előidéző tényezőket és számszerűsített hatásukat a kiegészítő mellékletben dokumentálni kell. Az eszközöket és kötelezettségeket leltározással, egyeztetéssel ellenőrizni és egyedenként értékelni kell, kivéve, ha a számviteli politikában rögzített esetekben a csoportos értékelés is megengedhető. Az egyes mérlegtételek értékelése során figyelembe kell venni minden olyan értékvesztést, amely a mérleg fordulónapján meglévő eszközöket érinti, a mérlegkészítés napjáig bekövetkezett és ismertté vált.

A költségvetési szervek **nem kívánnak élni** az immateriális javak, tárgyi eszközök, továbbá a befektetett pénzügyi eszközök - Szt. 57.§ (3) bekezdésében biztosított - piaci értékre történő átértékelésének lehetőségével.

III. ESZKÖZÖK MINŐSÍTÉSÉNEK SZABÁLYAI

Az eszközök, befektetett eszközzé vagy forgóeszközzé történő minősítését alapvetően az eszköz használhatósága, rendeltetése, továbbá a **tervezett használati idő** alapján kell meghatározni. Az egy éven túl használatos eszközöket a befektetett, az egy évnél rövidebb ideig használandó eszközöket pedig a forgóeszközök közé kell besorolni.

Amennyiben az eszközök használata, rendeltetése a besorolást követően megváltozik, mert az eszköz a tevékenységet, a működést tartósan már nem szolgálja, vagy fordítva, akkor azok besorolását meg kell változtatni; a befektetett eszközt át kell sorolni a forgóeszközök közé vagy fordítva. Az eszközök tárgyi eszközök vagy forgóeszközök közé történő besorolását a pénzügyi forrás meghatározásával egyidejűleg kell végrehajtani.

IV. AZ ÉRTÉKELÉS RÉSZLETES SZABÁLYAI

1. Az eszközök értékelése

1.1. Az eszközök bekerülési értékének és értékelésének általános szabályai

A Szt.-ben, valamint az Áhsz-ben foglalt előírások alapján a befektetett eszközöket és a forgóeszközöket bekerülési értéken kell értékelni, csökkentve azt a Szt.-ben, valamint az Áhsz-ben rögzített, továbbá a költségvetési szervek számviteli politikájában meghatározott értékcsökkenés, illetve értékvesztés összegével, növelve azt a visszairás összegével.

A költségvetési szervek nem értékelik át eszközeiket évenként, a piaci értékre.

Újonnan létrehozandó költségvetési szerv alapítása, vagy meglévő költségvetési szerv vagyonának növelése esetén az átvett eszközök bekerülési értéke a költségvetési szerv alapiratában (pl.: társulási szerződésben), illetve annak módosításában szereplő bruttó érték. Az átvételt követően az átadónál az átadásig elszámolt értékcsökkenést, értékvesztést az átvevő költségvetési szervnek nyil-

vántartásba kell vennie. Az államháztartáson belüli szervezet részére vagyonkezelésbe adott eszköz visszavételkori bekerülési értéke a korábbi vagyonkezelőnél, tulajdonosnál kimutatott bruttó érték. A visszavételt követően az átadásig esetleg elszámolt értékcsökkenést, értékvesztést nyilvántartásba kell venni.

A költségvetési szerveknél a mérlegtételek értékelésének általános szabályaira a Szt. előírásait kell alkalmazni. Az egyidejűleg beszerezett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközöket, értékpapírokat, egyedileg kell nyilvántartani, a csoportos nyilvántartásba vételt kizárólag készletek esetében lehet alkalmazni. A csoportosan nyilvántartott eszközök esetén az értékelést külön-külön, csoportonként kell elvégezni.

A külföldi pénzürtékre szóló eszköz, kötelezettség forintértékének meghatározásakor a valutát, devizát a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, hivatalos devizaárfolyamon kell forintra átszámítani.

A terven felüli értékcsökkenés, valamint annak visszaírására vonatkozó javaslat elkészítéséért a pénzügyi ügyintéző a felelős, megfelelő előkészítő dokumentáltság mellett.

Az eszközök értékelésének ellenőrzéséért a költségvetési szervek vezetője a felelős.

1.2. Egyes eszközök bekerülési értéke, illetve értékelése

1.2.1. Immateriális javak

1.2.1.1. Immateriális javak bekerülési értéke

Az immateriális javak bekerülési értéke a következőkből tevődik össze:

- a) A vagyoni értékű jogok bekerülési értéke megszerzésükért fizetett összeg.
- b) A szellemi termék bekerülési értéke az érte fizetett, a Szt.-ben meghatározott tartalmú ellenérték.

Az immateriális javak bekerülési értékét dokumentálni, bizonylatolni szükséges. Az immateriális javak bekerülési értékének megállapításáért (meghatározásáért), dokumentálásáért a pénzügyi ügyintéző a felelős.

Az eszközök értékelésének ellenőrzéséért a költségvetési szervek vezetője a felelős. A vásárolt immateriális javak bekerülési értéke az egységes rovatrend K61. Immateriális javak beszerzése, létesítése rovathoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára.

1.2.1.2. Immateriális javak értékelése

A mérlegben az immateriális javakat bekerülési értéken, illetve ezen bekerülési értéknek az elszámolt terv szerinti és terven felüli értékcsökkenési leírással csökkentett, a terven felüli értékcsökkenési leírás visszaírt összegével növelt könyv szerinti értéken kell kimutatni

1.2.2. Tárgyi eszközök

1.2.2.1. Tárgyi eszközök bekerülési értéke

A vásárolt, üzembe nem helyezett tárgyi eszközök bekerülési értéke az egységes rovatrend K62. Ingatlanok beszerzése, létesítése, K63. Informatikai eszközök beszerzése, létesítése vagy K64.

Egyéb tárgyi eszközök beszerzése, létesítése rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként nyilvántartott vételára.

Az idegen vállalkozó által előállított, rendeltetészerűen használatba nem vett, üzembe nem helyezett tárgyi eszközök esetén a beruházás bekerülési értéke az eszköz létesítése, üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezésig, a raktárba történő beszállításig felmerült, az eszközhöz egyedileg hozzákapcsolható tervezési, szállítási, rakodási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési munkáknak az egységes rovatrend az Áhsz. szerinti rovataihoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként nyilvántartott vételára.

Ugyancsak így kell elszámolni a tárgyi eszközök bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, élettartamának, teljesítőképességének közvetlen növelésével összefüggésben idegen vállalkozó által végzett munkák bekerülési értékét. A már használatba vett, illetve a mérlegben nem szerepeltethető tárgyi eszközökön idegen vállalkozó által végzett felújítási munkák bekerülési értéke azoknak az egységes rovatrend K71. Ingatlanok felújítása, K72. Informatikai eszközök felújítása, K73. Egyéb tárgyi eszközök felújítása rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalások fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára.

1.2.1.2. Tárgyi eszközök értékelése

A mérlegben a tárgyi eszközöket bekerülési értéken, illetve ezen bekerülési értéknek az elszámolt terv szerinti és terven felüli értékcsökkenési leírással csökkentett, a terven felüli értékcsökkenési leírás visszaírt összegével növelt könyv szerinti értéken kell kimutatni

1.2.3. Követelés fejében, illetve térítés nélkül átvett eszközök bekerülési értéke

Követelés fejében átvett eszköz bekerülési értéke az eszköz megállapodás, csereszerződés, vagyonfelosztási javaslat szerinti értéke.

A térítés nélkül átvett eszköz, illetve az ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt eszköz bekerülési értéke az eszköznek az állományba vétel időpontjában ismert piaci értéke.

1.2.4. Koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök

1.2.4.1. Koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök bekerülési értéke

A vagyonkezelésbe adott eszközök bekerülési értéke a vagyonkezelésbe adónál kimutatott bruttó érték.

Az átvételt követően a vagyonkezelésbe adónál az átadásig esetleg elszámolt értékcsökkenést, értékvesztést a vagyonkezelésbe vevőnek nyilvántartásba kell vennie.

1.2.4.2. Koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök értékelése

A mérlegben a koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközöket a bekerülési értéken kell kimutatni, elkülönítve azok értékcsökkenését, értékvesztését.

A koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök után a terven felüli értékcsökkenést a koncesszió jogosultja, a vagyonkezelő adatszolgáltatása alapján kell megállapítani.

A koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök terven felüli értékcsökkenésének meghatározásához és annak visszairásához biztosítani kell az adatok összegyűjté-

sét, az információk feldolgozását, valamint a terven felüli értékcsökkenési leírás és annak visszaírására vonatkozó javaslat elkészítését.

A terven felüli értékcsökkenés, valamint annak visszaírására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje: tárgyévet követő január 31.

1.2.5. Részesedések, értékpapírok

1.2.5.1. Részesedések, értékpapírok bekerülési értéke

A gazdasági társaságban való részesedés bekerülési értékét alapításkor, tökeemeléskor, vásárláskor, a társaság átalakulásakor, beolvadásakor az Szt. szerint kell meghatározni, alapításkor, tökeemeléskor, vásárláskor egyezően az egységes rovatrend K65. Részesedések beszerzése vagy K66. Meglévő részesedések növeléséhez kapcsolódó kiadások rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként nyilvántartott összeggel.

A társulási részesedés bekerülési értéke a társulásban résztvevők által bevitt vagyontárgyak társulási szerződésében, illetve annak módosításában meghatározott bruttó értéke.

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés bekerülési értéke vásárláskor a részvényekért, üzletrészekért, vagyoni betétekért fizetett ellenérték (vételár).

A vásárolt hitelviszonyt megtestesítő értékpapír bekerülési értéke a kapcsolódó egységes rovatokhoz (K9121, K921, K922) kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként nyilvántartott vételár.

1.2.5.2. Részesedések, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok értékelése

A mérlegben a részesedéseket, tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat a bekerülési értéken kell kimutatni, csökkentve az elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével. A mérlegben az értékpapírok között kimutatott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt a bekerülési értéken lehet kimutatni mindaddig, amíg a kibocsátó a lejáratkor, a beváltáskor várhatóan a névértéket és a felhalmozott kamatot megfizeti.

1.2.5.3. A saját termelésű tárgyi eszközök bekerülési értéke és értékelése

A saját termelésű tárgyi eszközök előállításának költségtérítése a költségvetési szerveknél nem jellemző.

1.2.6. Készletek

1.2.6.1. A vásárolt készletek bekerülési értéke

A vásárolt készletek bekerülési értéke az egységes rovatrend K311. Szakmai anyagok beszerzése vagy K312. Üzemeltetési anyagok beszerzése rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételár.

1.2.6.2. Vásárolt készletek értékelése

A mérlegben a vásárolt készleteket a mérleg fordulónapján használatba nem vett vásárolt készletek bekerülési értékén kell kimutatni, csökkentve a már elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

A bekerülési értéken való értékeléshez intézmény a FIFO elv szerint meghatározott beszerzési árat eljárást alkalmazza. A FIFO módszer a beszerzési áron történő értékelés azon formája, amelynek a zárókészleteket a legutolsó vásárlások alapján kell

értékelni. A FIFO módszer alkalmazása során a felhasználás, illetve értékesítés esetén mindig a legrégebben meglévő/legkorábban bekerült készlet értékét kell kivezetni, így a mérlegben a mérleg fordulónapján meglévő készlet értéket az utolsó beszerzések határozzák meg.

A költségvetési szervek nem rendelkeznek vásárolt készletekkel.

1.2.6.3. A saját termelésű készletek bekerülési értéke és értékelése

A saját termelésű készletek előállításuk a költségvetési szerveknél nem jellemző.

1.2.7. Követelések

A könyvviteli mérlegben követelésként kell kimutatni a jogszabályokban meghatározott és a költségvetési szervek által előírt, de még ki nem egyenlített összegeket. A költségvetési szervek által teljesített, és az igénybe vevő által szerződésekből jogszerűen eredő, elfogadott, elismert termékek értékesítéséből és szolgáltatások nyújtásából származó - általános forgalmi adót is tartalmazó - pénzürtékben kifejezett fizetési igényeket, valamint a rövid lejáratú kölcsönöket, visszerhesen átadott pénzeszközöket.

A követeléseket – akár belföldi, akár külföldi - a mérleg-fordulónappal azonos időponttal, de a beszámoló-készítés keretében a vevőkkel, adósokkal el kell ismertetni. Az el nem ismert követeléseket a vevők, az adósok által – írásban - benyújtott észrevételekkel, kifogásokkal, a hivatalból készített jegyzőkönyvekkel kell bizonylatolni. A vevők, adósok által el nem ismert követelések bizonylatolásáért, valamint a főkönyvi könyvelés felé történő feladásáért a pénzügyi ügyintéző a felelős.

A követelések év végi értékelésének elve szerint, a könyvviteli mérlegben a követelést az elfogadott, elismert összegben, illetve a Szt., és a költségvetési szervek számviteli politikája alapján elszámolt értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt könyv szerinti értéken kell kimutatni.

1.2.7.1. A behajthatatlan követelések értékelése

A számviteli szabályok szerint behajthatatlan a követelés:

- ha az adós ellen vezetett végrehajtás során nincs fedezet, vagy a talált fedezet a követelést csak részben fedezi;
- az amit a hitelező a csődeljárás, a felszámolási eljárás során egyezségi megállapodás keretében elengedett;
- amelyre a felszámoló által adott írásbeli igazolás (nyilatkozat) szerint nincs fedezet;
- amelyre a felszámolás, az adósságrendezési eljárás befejezésekor a vagyonfelosztási javaslat szerinti értékben átvett eszköz nem nyújt fedezetet;
- amelynél a fizetési meghagyásos eljárással, a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével, eredményesen nem lehet érvényesíteni;
- amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található és a felkutatása igazoltan nem járt eredménnyel;
- amelyet bíróság előtt érvényesíteni nem lehet.

A behajthatatlanság bizonyítása azért is fontos, mert ha a behajthatatlanság tényét és mértékét megbízható módon nem lehet dokumentálni, akkor a nyilvántartott követelés és az abból várhatóan megtérülő rész különbözetének összegét értékvesztésként kell elszámolni. A behajthatatlan követelés leírt értéke egyéb ráfordítás lesz (az elengedett követelés ezzel szemben rendkívüli ráfordítás). Amennyiben utólag bármi oknál fogva a

követelésre pénz folyna be, azt egyéb bevételként kell lekönyvelni. A költségvetési szerveknél a behajthatatlanná vált követelések összegéről évente, a tárgyévet követő év február 15. napjáig kimutatást készít a pénzügyi ügyintéző amelyet a jegyző részére átad. A jegyző a behajthatatlan követeléseket egyedileg értékeli és a mindenkori költségvetési törvényben meghatározott kisösszegű követelések értékhatáráig saját hatáskörben dönt a követelések elengedéséről. A jegyző a hatáskörét meghaladó követelések tekintetében a képviselő testületet tájékoztatja, hogy a döntés joga a testületet illeti meg.

1.2.7.2. A vevők egyedi értékelése

A vevők egyedi értékelése alapján elszámolható értékvesztést a minősítés vizsgálata, valamint a számviteli politikában meghatározottak szerint, a következőkben felsorolt esetek alapján kell megállapítani.

Vevők minősítése	A minősítés kritériuma	Elszámolható értékvesztés
Külön figyelendő vevő	Aki fizetési kötelezettségének az elmúlt években, továbbá a költségvetési évben, és a beszámoló készítés időpontjáig 90 napon belül nem tett eleget.	Nincs
Átlag alatti vevő	Aki fizetési kötelezettségének az elmúlt években, továbbá a költségvetési évben, és a beszámoló készítés időpontjáig 91-181 napon belül nem tett eleget.	A követelés 20 %-a
Kétes vevő	Aki fizetési kötelezettségének az elmúlt években, továbbá a költségvetési évben, és a beszámoló készítés időpontjáig 181-360 napon belül nem tett eleget.	A követelés 30 %-a
Rossz vevő	Aki fizetési kötelezettségének többszöri felszólítás ellenére rendszeresen nem tett eleget, továbbá valószínűsíthető, hogy kötelezettségét nem tudja teljes egészében kiegyenlíteni.	A követelés 50 %-a

A minősítés határidőre történő elvégzéséért a pénzügyi ügyintéző a felelős.

1.2.7.3. A vevői követelés nyilvántartási rendje

Vevő követelések dokumentumai, nyilvántartási rendje

Az áruszállítás, szolgáltatás nyújtás elismerése.

a) Áruszállítás esetén:

- ha szállítólevéllel történik a kiszállítás, akkor szállítólevél aláírása, vagy
- ha az áruval a számlát is viszik, akkor az átvétel igazolása a számlán történik.

b) Szolgáltatásnyújtás esetén:

- a megrendelt szolgáltatás teljesítésének igazolása a megrendelésen történik, vagy

- számlán igazolják a teljesítést, vagy
- a számla külön teljesítés igazolás alapján készül.

A követelésekről analitikus nyilvántartást kell vezetni, az állományváltozást negyedévenként a számlarendben foglaltak szerint a főkönyvi könyvelésbe fel kell adni.

1.2.7.4. Az adott előlegek bekerülési értéke

Az adott előlegek bekerülési értéke az átutalt vagy megfizetett - előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem tartalmazó - összeg. A követelések bekerülési értéke az egységes rovatrend bevételeihez kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon kimutatott követelésekkel megegyező elismert, esedékes összeg.

1.2.7.5. Az Adósok egyedi értékelése egyszerűsített eljárással

A költségvetési szerveknél a közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések értékelése során az értékvesztés összegét a kötelezettek együttes minősítése alapján egyszerűsített értékelési eljárással, azok csoportos értékelésével kell meghatározni.

Az egyszerűsített értékelési eljárás során az értékvesztést negyedévente, a tárgynegyedév utolsó napján fennálló, pénzügyileg nem rendezett közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések után kell megállapítani, és annak az előző negyedévi állományához mért különbözetét - előjelének megfelelően - a korábban elszámolt értékvesztés növeléseként vagy visszairásaként kell elszámolni.

Az egyszerűsített értékelési eljárást az ASP ADÓ program automatikusan végzi. A program által készített nyilvántartás alapján kell elkészíteni a költségvetési jelentéseket, beszámolókat.

1.2.7.6. Az adott előlegek bekerülési értéke

Az adott előlegek bekerülési értéke az átutalt vagy megfizetett - előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem tartalmazó - összeg.

A követelések bekerülési értéke az egységes rovatrend bevételeihez kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon kimutatott követelésekkel megegyező elismert, esedékes összeg.

1.2.7.7. A követelés behajtása

Amennyiben az adós, vevő fizetési határidőre fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a fizetési határidőt követő 30. nap után fizetési felszólítást kell küldeni részére. Ha az első fizetési felszólítás ellenére sem tesz eleget, akkor az első felszólítást követő 60. nap után ismételten fel kell szólítani. Abban az esetben, ha kétszeri felszólítás után sem tesz eleget fizetési kötelezettségének intézkedni kell a követelés behajtásáról. Kisösszegű követelésnek tekintjük azt a követelést, melynek összege nem haladja meg 100.000,- forintot. Ezen összeghatárig a költség-haszon összevetésének számviteli alapelve alkalmazásával, a jegyző saját hatáskörben dönt a követelés elengedéséről.

1.2.8. A pénzeszközök

1.2.8.1. A forint pénzeszközök bekerülési értéke

A forint pénzeszközök bekerülési értéke a befizetett, jóváírt forintösszeg.

1.2.8.2. A devizás pénzeszközök bekerülési értéke

A valutapénztárba bekerülő valutakészlet és a devizaszámlára kerülő deviza bekerülési értéke a bekerülés napjára vonatkozó, az Áhsz. szerinti devizaárfolyamon átszámított forintérték, kivéve a forintért vásárolt valutát, devizát, amelynél a ténylegesen fizetett forint alapján kell a nyilvántartásba vételi árfolyamot meghatározni.

1.2.8.3. Forint pénzeszközök értéke a mérlegben

A forint pénzeszközöket év végén a mérlegben könyv szerinti értéken kell kimutatni. Abban az esetben, ha valamely bankban lévő bankbetét behajthatatlan, hitelezési veszteségként le kell írni, bizonytalanság esetén értékvesztést kell elszámolni.

Az értékvesztés elszámolását akkor kell alkalmazni, ha a mérlegkészítéskor ismert információk alapján, a fordulónapon fennálló, mérlegkészítésig be nem folyt bankbetétek várható befolyása kevesebb a könyv szerinti értéknél, és a várható veszteségjellegű különbség tartós és jelentős.

Az értékvesztés elszámolását követő évek év végi értékelésekor, illetve a bankbetétek befolyásakor, ha a várhatóan megtérülő érték jelentősen meghaladja a könyv szerinti értéket, az értékvesztést vissza kell írni.

1.2.8.4. Devizás pénzeszközök értéke a mérlegben

Devizás pénzeszközöknél a mérlegben szereplő érték meghatározását a következők szerint kell elvégezni:

- meg kell állapítani a devizás pénzeszköz fordulónapi árfolyamon számított értékét, és ennek, valamint a könyv szerinti értéknek a különbségeként a pénzeszközök árfolyam-különbségét,
- az összes devizás eszköz – beleértve a pénzeszközöket is – és a devizás forrás értékeléséből adódó árfolyam-különbségek összevonásával meg kell határozni az összesített árfolyam-különbséget,
- ha az összevont árfolyam-különbség a költségvetési szervek számviteli politikájában rögzített értéktől jelentősen eltér, akkor az árfolyam-különbségeket el kell számolni.

A devizás tételek összevont értékelése során megállapított árfolyamváltozás elszámolására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje: január 31-e. A devizás tételek összevont értékelése során megállapított árfolyamváltozás elszámolására vonatkozó javaslat elkészítéséért a pénzügyi ügyintéző felelős.

A devizás tételek összevont értékelése során megállapított árfolyamváltozás elszámolására vonatkozó javaslat jóváhagyására a költségvetési szervek vezetője jogosult.

Jelentős összegűnek kell tekinteni, ha a külföldi pénzügyi eszközre szóló követelés, befektetett pénzügyi eszköz, értékpapír, illetve kötelezettség mérleg fordulónapi értékelésekor a költségvetési év mérleg fordulónapjára vonatkozó – a Szt. 60. §-a szerinti – devizaárfolyamon átszámított forintértéke és az értékelés előtti könyv szerinti értéke közötti külön-

bőzet meghaladja az értékelés előtti könyv szerinti érték 20 %-át, vagy a 100.000 forintot.

1.2.9. Aktív időbeli elhatárolások

Az éves költségvetési beszámoló könyvviteli mérlegében kimutatott aktív időbeli elhatárolások értékét az állományi számlák - leltárral alátámasztott - év végi záró egyenlegével azonos összegben kell kimutatni.

2. A források értékelése

2.1. A források bekerülési értékének és értékelésének általános szabályai

A Szt.-ben, valamint az Áhsz.-ben foglalt előírások alapján a saját tőkét, a tartalékot, a kötelezettséget a mérlegben könyvszerinti értéken kell kimutatni, a külföldi pénzürtékre szóló kötelezettségek kivételével. A külföldi pénzürtékre szóló kötelezettségek a költségvetési szerveknél nem jellemző. A költségvetési szervek nem értékelik át a forrásaikat évenként a piaci értékre.

2.2. A mérlegben szereplő egyes források értékelése

2.2.1. Nemzeti vagyon induláskori értéke

A mérlegben a nemzeti vagyon induláskori értékeként a 2014. január 1-jén meglévő, a nemzeti vagyonba tartozó eszközök bekerülési értékének forrását kell kimutatni. Ez a mérleg sor csak az Áhsz.-ben meghatározott esetekben, vagy törvény, kormányrendelet, miniszteri rendelet előírása alapján változhat.

2.2.2. Nemzeti vagyon változásai

A nemzeti vagyon változásai között a 2014. január 1-jét követően a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök Áhsz.-ben foglalt jogcímeken elszámolt változásait kell kimutatni.

2.2.3. Felhalmozott eredmény

A felhalmozott eredményként az előző költségvetési évek felhalmozott eredményét kell kimutatni. A mérleg sor a mérlegben negatív előjellel is szerepelhet.

2.2.4. Mérleg szerinti eredményt

A mérleg szerinti eredményt az eredmény-kimutatásban ilyen címen kimutatott összeggel egyezően kell szerepeltetni.

2.2.5. Kötelezettségek

Jellegüknek megfelelően, ellenőrizve, a nyilvántartás szerinti értéken kell a mérlegben kimutatni:

- a költségvetési évben esedékes kötelezettségeket, valamint
- a költségvetési évet követően esedékes kötelezettségeket.

Költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek között csak a mérleg fordulónapját követő egy éven túl esedékes összeg mutatható ki.

A kötelezettség mérleg fordulónapját követő egy éven belül esedékes törlesztő részletét a költségvetési évben esedékes kötelezettségek között kell a mérlegben kimutatni

Az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó, a mérleg fordulónapjáig esedékes kötelezettségeket a költségvetési szervek által elismert, számlázott összegben kell kimutatni mindaddig, amíg az kiegyenlítésre nem került.

Az ilyen jellegű kötelezettségek mérlegben történő szerepeltetésének nem feltétele, hogy a számla készítésének időpontja a mérleggel lezárt év legyen. Minden olyan számlának meg kell jelennie a mérlegben, amely a beszámoló készítésének időpontjáig megérkezik a költségvetési szervekhez, és a teljesítés a mérleggel lezárt évben megtörtént. Nem kell a kötelezettséget a mérlegben kimutatni, ha arról a szállító, szolgáltató írásban lemond, vagy ha a kötelezettség törvényi rendelkezés alapján elévült.

A kapott előlegek bekerülési értéke az átutalt, megfizetett - előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem tartalmazó - összeg. A kötelezettségek bekerülési értéke az egységes rovatrend kiadásaihoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalások összege.

2.2.6. Passzív időbeli elhatárolások

Az éves költségvetési beszámoló könyvviteli mérlegében kimutatott passzív időbeli elhatárolások értékét az állományi számlák - leltárral alátámasztott - év végi záró egyenlegével azonos összegben kell kimutatni.

3. Az értékcsökkenés elszámolásának szabályai

3.1. Terv szerinti értékcsökkenés elszámolásának szabályai

Az immateriális javaknak, a tárgyi eszközöknek a hasznos élettartam végén várható maradványértékkel csökkentett bekerülési (beszerzési, illetve előállítási) értékét azokra az évekre kell felosztani, amelyekben ezeket az eszközöket előreláthatóan a költségvetési szervek használni fogja (értékcsökkenés elszámolása).

A költségvetési szervek az értékcsökkenést, a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú mellékletében meghatározott értékcsökkenés leírás kulcsok alapján, negyedévenként – az éves szintű leírási kulcsok alapján, a tényleges használatnak megfelelően, időarányosan – számolja el.

Az üzembe helyezést minden esetben hitelt érdemlő módon dokumentálni kell a jelen számviteli politikában meghatározott módon.

A költségvetési szervek a 2014. január 1-jét megelőzően üzembe helyezett, használatba vett eszközök után az értékcsökkenés elszámolását az új Áhsz. előírási szerint alkalmazza. Az értékcsökkenést mindaddig el kell számolni, míg az eszközöket rendeltetésüknek megfelelően használják.

3.2. Terven felüli értékcsökkenés elszámolása

Az immateriális javak, a tárgyi eszközök és az üzemeltetésre, kezelésre átadott vagyonekezelésbe vett eszközök után terven felüli értékcsökkenést kell elszámolni akkor, ha

- a szellemi termék, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) értéke tartósan lecsökken, mert a szellemi termék, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) feleslegessé vált, vagy megrongálódás, megsemmisülés, illetve hiány következtében rendeltetésének megfelelően nem használható, illetve használhatatlan;
- a vagyoni értékű jog a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan, vagy egyáltalán nem érvényesíthető.

A terven felüli értékcsökkenés elszámolását olyan mértékig kell végrehajtani, hogy az immateriális jószág, a tárgyi eszköz, a beruházás használhatóságának megfelelő, a mérlegkészítéskor érvényes (ismert) piaci értéken szerepeljen a mérlegben.

Amennyiben az immateriális jószág, a tárgyi eszköz, a beruházás rendeltetésének megfelelően nem használható, illetve használhatatlan, megsemmisült vagy hiányzik, azt az immateriális javak, a tárgyi eszközök, a beruházások közül - a terven felüli értékcsökkenés elszámolása után - ki kell vezetni.

Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának bizonylataként a körülmények leírásával, az okok megnevezésével, valamint az eszközök azonosító adatainak pontos megjelölésével jegyzőkönyvet kell készíteni, illetve megfelelő formájú szakvéleményt kell beszerezni. Nem számolható el terven felüli értékcsökkenés a már teljesen leírt immateriális jószágnál, tárgyi eszközknél.

3.3. Terven felüli értékcsökkenés visszairása

Amennyiben

- a) a terven felüli értékcsökkenési leírások miatt az immateriális javak, tárgyi eszközök könyv szerinti értéke alacsonyabb ezen eszközök eredeti bekerülési értékénél és a terven felüli értékcsökkenés okai már nem, illetve csak részben állnak fenn, az a már elszámolt terven felüli értékcsökkenés összegének csökkentésével az eszközt a terv szerinti értékcsökkenés figyelembevételével meghatározott nettó értékre a saját tőkével szemben vissza kell értékelni (visszairás).
- b) az immateriális jószág, tárgyi eszköz mérleg készítés kori piaci értéke jelentősen meghaladja a terv szerinti értékcsökkenés figyelembevételével meghatározott nettó értéket, akkor a különbözet összegével csökkenteni kell az elszámolt terven felüli értékcsökkenés összegét és a saját tőkével (tőketartalékkal) szemben növelni kell az adott eszköz nettó értékét.

4. Az értékvesztés elszámolásának, visszairásának feltételrendszere

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetéseknél – függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel – értékvesztést kell elszámolni, a befektetés könyv szerinti értéke és piaci értéke közötti – veszteségjellegű – különbözet összegében, ha ez a különbözet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű. Az értékvesztés elszámolását és annak visszairását a költségvetési év mérlegforduló napjára vonatkozó értékelés keretében kell végrehajtani.

Az értékvesztés elszámolási kategóriát a befektetett eszközökön belül a következő eszközcsoportoknál kötelező az év végi piaci értékelés alapján alkalmazni:

- immateriális javakra és tárgyi eszközökre adott előlegeknél, beruházásra, felújításra adott előlegeknél, abban az esetben számolható el értékvesztés, ha annak teljesítése (elszámolása) egyáltalán nem, vagy csak részben történik meg,
- egyéb tartós részesedéseknél, tulajdoni részesedést jelentő értékpapírnál, tőzsdei forgalomban megjelenő részesedések esetében az árfolyam csökkenése alapján, tőzsdei forgalomban nem lévő részesedések esetében akkor számolható el értékvesztés, ha a részesedést kibocsátó vállalkozás saját tőkéje a jegyzett tőkéhez viszonyítva csökken,
- egyéb tartósan adott kölcsönöknél, egyéb hosszúlejáratú követeléseknél a kölcsön, a követelés visszafizetése az adós fizetési készsége eredményeképpen bizonytalanná válik,

- egyéb tartós követeléseknél, követelések (vevők, adósok, munkavállalókkal szembeni, egyéb) esetében a követelés megfizetésének határideje lejárt, a követelés bizonytalanná vált. A követeléseket egyedileg, követeléstípusonként kell értékelni.

4.1. Értékvesztés elszámolása

Az Szt.-ben előírt szabályok szerint értékvesztést kell elszámolni, az alábbi eltérésekkel:

- A nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök között kimutatott részesedések, értékpapírok, a készletek és a követelések értékvesztésének elszámolása során akkor kell a különbözetet jelentős összegűnek tekinteni, ha az értékvesztés összege meghaladja a bekerülési érték 10%-át, de legalább a százezer forintot.
- A közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések értékelése során az értékvesztés összege a kötelezettek együttes minősítése alapján egyszerűsített értékelési eljárással, azok csoportos értékelésével is meghatározható.
- Az egyszerűsített értékelési eljárás során az egyes minősítési kategóriákhoz rendelt, a várható megtérülésre vonatkozó százalékos mutatók meghatározását a követelés-beszédés eredményének előző költségvetési évre vonatkozó adatai alapján kell kialakítani.
- Az egyes minősítési kategóriákhoz rendelt százalékos mutatókat évente felül kell vizsgálni.
- A folyamatosan működő adósokkal szembeni követeléseket lejáratuk szerint tovább kell bontani legalább:
 - a) 90 napon belüli,
 - b) 91–180 napos,
 - c) 181–360 napos, és
 - d) 360 napon túli minősítési kategóriákra.
- A követelések működési célú támogatások bevételeire államháztartáson belülről, a követelések felhalmozási célú támogatások bevételeire államháztartáson belülről, és Kincstárnál vezetett fizetési számlák után értékvesztés nem számolható el.

4.2. Az értékvesztés összegének meghatározása:

A költségvetési szerveknél értékvesztést kell elszámolni:

- a) a gazdasági társaságban lévő - tulajdoni részesedést jelentő - befektetéseknél a piaci érték és a nyilvántartási érték közötti különbözet jelentősnek minősül, ha a piaci érték legalább 10 %-kal alacsonyabb a könyv szerinti értéknél,
- b) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknál a piaci érték és a nyilvántartási érték közötti különbözet jelentősnek minősül, ha a piaci érték legalább 10 %-kal alacsonyabb a könyv szerinti értéknél,
- c) a készleteknél a piaci érték és a nyilvántartási érték közötti különbözet jelentősnek minősül, ha a piaci érték legalább 10 %-kal alacsonyabb a könyv szerinti értéknél,
- d) a követeléseknél jelentősnek minősül a veszteségjellegű különbözet, ha annak összege eléri a nyilvántartott követelés 10 %-át.

Részletesen:

- a) a gazdasági társaságokban lévő befektetéseknél az érintett társaságokról olyan információval kell rendelkezni, melyből kiderül, hogy a Szt.-ben foglalt feltételek nem teljesülése miatt el kell-e számolni az értékvesztést.

Az értékvesztés meghatározásakor figyelembe kell venni:

- a gazdasági társaság piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, a befektetés (felhalmozott) osztalékkal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli árfolyamát, annak tartós tendenciáját,
- a megszűnő gazdasági társaságnál a várhatóan megtérülő összeget,
- a gazdasági társaság saját tőkéje és a jegyzett tőkéje, illetve a befektetés könyv szerinti értéke és névértéke arányát.

A gazdasági társaságokban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések értékvesztésének meghatározásához biztosítani kell az adatok összegyűjtését, az információk feldolgozását valamint az értékvesztésre vonatkozó javaslat elkészítését.

A felülvizsgálat során tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell készíteni.

A jegyzőkönyvben rögzíteni kell az értékvesztés okát, mértékét.

b) A tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok értékvesztésének megállapításához, azok piaci megítéléséből kell kiindulni. Az értékpapír piaci értéke meghatározásakor figyelembe kell venni:

- az értékpapír (felhalmozott) kamattal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli árfolyamát, piaci értékét, annak tartós tendenciáját,
- az értékpapír kibocsátójának piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, azt, hogy a kibocsátó a lejáratkor, a beváltáskor a névértéket (és a felhalmozott kamatot) várhatóan megfizeti-e vagy milyen arányban fizeti majd meg.

Az értékpapírok értékvesztésének meghatározásához biztosítani kell az adatok összegyűjtését, az információk feldolgozását valamint az értékvesztésre vonatkozó javaslat elkészítését.

A felülvizsgálat során tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell készíteni.

A jegyzőkönyvben rögzíteni kell az értékvesztés okát, mértékét.

c) A mérleg fordulónapján késelemben lévő követelések (ideértve a vevőkkel, adósokkal, a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket) után elszámolandó értékvesztés összegét a következők szerint kell megállapítani:

- a) 91-180 napos késelelem esetén a követelés 20 %-a,
- b) 181-360 napos késelelem esetén a követelés 30 %-a,
- c) 360 napon túli késelelem esetén a követelés 50 %-a.

d) A helyi adóból származó követelések értékvesztése egyszerűsített értékelési eljárással kerül meghatározásra.

Az értékvesztés mértékét az előző évben meg nem térülő adókövetelések, összes adóhoz történő aránya alapján kell meghatározni adónemenként.

e) Amennyiben a követelések várhatóan meg nem térülő összege bizonylatból, dokumentumból (például: bírósági végzés, megállapodás, stb.) megállapítható, az értékvesztés összegét a rendelkezésre álló dokumentumok alapján, abban szereplő összeggel megegyező mértékben kell elszámolni.

A követeléseknél az értékvesztés elszámolása nem minősül a követelés elengedésének, illetve törlésének.

4.3. Értékvesztés visszairása

Amennyiben

- a) a gazdasági társaságokban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések piaci értéke jelentősen, 10 %-kal és tartósan meghaladja a könyv szerinti értéket,
- b) a tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok piaci értéke jelentősen, 10 %-kal és tartósan meghaladja a könyv szerinti értéket,
- c) a készletek piaci értéke jelentősen, 10 %-kal és tartósan meghaladja a könyv szerinti értéket,
- d) a vevő, az adós minősítése alapján a követelés várhatóan megtérülő összege eléri a követelés könyv szerinti értékét,

a korábban elszámolt értékvesztést visszairással csökkenteni kell.

Az értékvesztés visszairásával a könyv szerinti érték nem haladhatja meg

- a) a gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés az Szt. szerinti bekerülési (beszerzési) értékét,
- b) a tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok az Szt. szerinti bekerülési (beszerzési) értékét, illetve ha a beszerzési érték magasabb a névértéknél az adott értékpapír névértékét,
- c) a készlet könyv szerinti értéke a bekerülési értéket,
- d) a követelés nyilvántartásba vételi értékét.

Az értékvesztés elszámolásának, valamint azok visszairásának előkészítésért, a szükséges dokumentumok, bizonylatok összeállításáért a pénzügyi ügyintéző a felelős.

5. Értékhelyesbítés, annak módosítása

Amennyiben a tevékenységet tartósan szolgáló vagyoni értékű jog, szellemi termékek, tárgyi eszköz (kivéve a beruházásokat, a beruházásra adott előlegeket), a tulajdoni részesedést jelentő befektetés piaci értéke **jelentősen és tartósan meghaladja** az adott eszköznek visszairás utáni könyvszerinti (bekerülési) értéket, ezen eszközt piaci értéken is lehet értékelni.

Ez esetben a visszairás utáni könyv szerinti (bekerülési) érték és a piaci érték különbségét az eszközök között „Értékhelyesbítés”-ként, a források között a saját tőkén belül - az értékhelyesbítés összegével megegyezően – „Értékelési tartalék”-ként mutatjuk ki.

A költségvetési szervek **nem kívánnak élni** az immateriális javak, tárgyi eszközök, továbbá a befektetett pénzügyi eszközök - Szt. 57.§ (3) bekezdésében biztosított - piaci értékre történő átértékelésének lehetőségével.

V. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Az Eszközök és Források Értékelési Szabályzatának tartalmát érintő jogszabályi változások esetén a Szabályzatot 90 napon belül ki kell egészíteni, szükség esetén módosítani kell. A szabályzat folyamatos aktualizálásáért az aljegyző és a pénzügyi ügyintéző a felelős.

A jelen szabályzatban foglalt előírásokat az érintett munkatársak megismerték, annak tényét a szabályzathoz csatolt Megismerési nyilatkozaton aláírásukkal igazolják. Az érintett dolgozók munkaköri leírásában szerepeltetni kell az Eszközök és Források Értékelési Szabályzatában nevesített felelősségi, hatás és jogköröket.

Berzék 2019. november 04

Ivánné dr. Balázs Mária
Jegyző

Sebő Gábor
Polgármester

Barják Judit
Óvodavezető

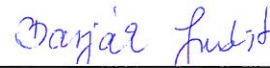

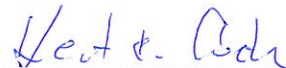

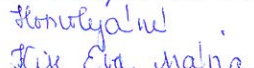

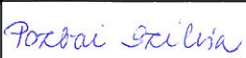
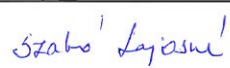

Kiss Zoltánné
Elnök

Megismerési nyilatkozat

Az Eszközök és Források értékelési szabályzatában foglaltakat megismertem.
Tudomásul veszem, hogy az abban foglaltakat a munkavégzésem során köteles vagyok betartani.

Név	Beosztás	Kelt	Aláírás
Sebő Gábor	polgármester	2019.november 4	
Ivánné dr. Balázs Mária	jegyző	2019.november 4	
Barják Judit	óvodavezető	2019.november 4	
Kiss Zoltánné	elnök	2019.november 4	
Orosz Csaba	alpolgármester	2019.november 4	
Kertész Sándor	karbantartó	2019.november 4	
Kovács Tünde	pályázati ügyintéző	2019.november 4	
Bodolai Judit	gazdálkodási és pénzügy főelőadó	2019.november 4	
Gondol Lászlóné	adóügyi főelőadó	2019.november 4	
dr. Gorta Tünde	aljegyző	2019.november 4	
Homolyáné Kiss Éva Mária	adóügyi főelőadó	2019.november 4	
Négyessy Nikolett	pénzügyi előadó	2019.november 4	
Patakiné Markovics Erika	pénzügyi előadó	2019.november 4	
Pozbai Szilvia	munkaügyi előadó	2019.november 4	
Szabó Lajosné	adóügyi főelőadó	2019.november 4	
Szoboszlai Irén	Munkaügyi előadó	2019.november 4	
Horváth Nikoletta	szociális ügyintéző	2019.november 4	
Orosz Alexandra	pénzügyi ügyintéző	2019.november 4	
Mihályné Béres Mária	óvodavezető helyettes	2019.november 4	